

Μνήμη, η Καρδιά, 1937, Φρίντα Κάλο
Memory, the Heart, 1937 by Frida Kahlo

Το έργο «Μνήμη, η Καρδιά» μεταφέρει ένα άμεσο και απλό μήνυμα: η Φρίντα είχε ραγισμένη καρδιά. Η τεράστια καρδιά της βολιωνόταν στο έδαφος, στα πόδια της, και αντλεί ποτάμια αίματος που διατρέχουν το τοπίο στο βάθος. Το σώμα της είναι διαπερασμένο από μια μεταλλική ράβδο, στην οποία ισορροπούν δύο έρμυες σαν τροχονόμοι, αποδίδοντας με ακρίβεια την αίσθηση του πόνου.

Memory, the Heart delivered a direct and simple message: she was heartbroken. Her huge heart lies on the ground at her feet, and was pumping rivers of blood in the background landscape. Her body was pierced by a steel rod with weeping cypresses on either end, which created an accurate visualization of the sensation of pain.

Frida Kahlo

LA VIDA DE UN ICONO

CDMX

Σπασμένη κολόνα, 1944, Φρίντα Κάλο

The Broken Column, 1944 by Frida Kahlo

Στο έργο αυτό, η Φρίντα φαίνεται όμορφη και δυνατή, παρόλο που ολόκληρο το σώμα της στηρίζεται από τον κορσέ, μεταδίδει ένα μήνυμα πνευματικής νίκης. Έχει δάκρυα στο πρόσωπό της, αλλά κοιτάζει κατευθείαν μπροστά, προκαλώντας τόσο τον εαυτό της όσο και το κοινό να αναμετωπίσουν τη δύσκολη κατάστασή της.

This painting Frida looks pretty and strong. Although her whole body is supported by the corset, she is conveying a message of spiritual triumph. She has tears on her face but she look straight ahead and is challenging both herself and her audience to face her situation.

ΣΥΜΒΟΛΟ

Η τέχνη του να μετατρέπεις τη ζωή σε αιώνιο σύμβολο

Δεν υπάρχει περίπτωση να κάνουμε λάθος. Θέλουμε το περιγράμμα των φρυδιών που ενώνονται κάτω από έναν κότσο, σταλωμένο με λουλούδια και ξέρουμε πως είναι εκείνη. Δεν έχει σημασία η επιφάνεια (μπλουζάκια, τσάντες, αδρονόρ κάθε είδους, αψίδες, μαγιότσια φουγιέου, σιάση και δέμα) ούτε σε ποιο μέρος στον κόσμο είναι. Η Φρίντα Κάλιο είναι ένα παιχνίδισμο σύμβολο.

Για τη στάση της απέναντι στις δυσκολίες: ζωγράφιζε χαλαρωμένη στο κρεβάτι της με το σώμα ακινητοποιημένο μέσα σε γύψινο κορσέ αλλά με το μυαλό της να ταξιδεύει αναζητώντας την ελευθερία.

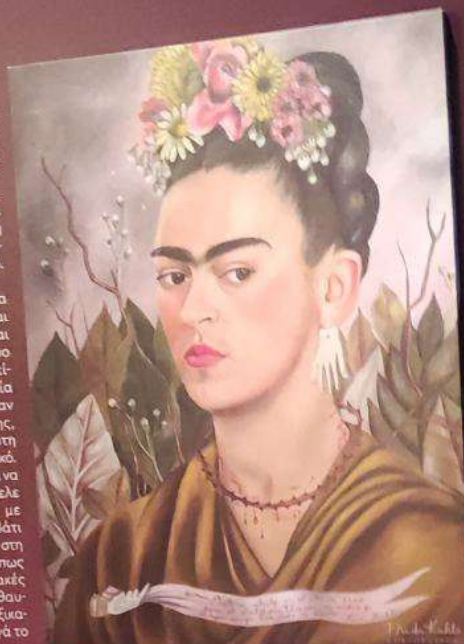
Για τη δέσμευσή της στην ιδεολογία: στους Ζαπατίστας του Μεξικού, στους Δημοκρατικούς του Ισπανικού εμφυλίου, συμμετέχοντας σε κομμουνιστική διαδήλωση με αναπνοικό αμαξίδιο μόλις έντεκα μέρες πριν τον θάνατό της.

Για την αντιστροφή των συμβόλων: στις συντροφικές σχέσεις, διαχειριζόμενη τη σχέση με τον Ντιέγο με τον τρόπο που πίστευε ότι της ταιριάζει ανεξάρτητα από το τι καταλάβαιναν οι άλλοι, στις κοινωνικές συμβάσεις, εμφανιζόμενη σε δεξιώσεις της αμερικανικής ελίτ με εντυπωσιακές παραδοσιακές φορεσιές Τεουάντα, στα πρότυπα ομορφιάς, καταφέροντας όλα όσα την απομάκρυναν από το κυρίαρχο πρότυπο ομορφιάς να την καθιστά επιθυμητή.

Η Φρίντα ήξερε πως να είναι μοναδική. Πάλι πριν ο όρος branding γίνει μόδα, εκείνη μετέτρεψε τις παραδοσιακές ενδυμασίες, τα φρυδιά και το μουστάκι, σε σημάδι αυτοπροσώπων και στοχείο ταυτότητας τόσο ισχυρό, που μπορεί να την ανακαλέσει κανείς στη μνήμη του με ένα μόνο χαρακτηριστικό. Ήταν ένα λογότυπο.

Ο κίνδυνος το έργο της Φρίντα να επισκιάσει από τη ζωή και την προσωπικότητά της είναι υπαρκτός, καθώς αυτά τα δύο δεν διαχωρίζονται. Το αποδείκνυε μέχρι και την τελευταία της μέρα. Ιδίως το 1953, έναν χρόνο πριν τον θάνατό της, όταν εγκαινιάστηκε η πρώτη της ατομική έκθεση στο Μεξικό. Ήταν τόσο αδύναμη, που για να υποδεχτεί το κοινό που ήθελε να τη δει, μεταφέρθηκε με ασθενοφόρο σε ένα κρεβάτι που είχε τοποθετηθεί μέσα στη γκαλερί. Εκεί ξάπλωσε, όπως σε τόσους από τους πόνους της. Γύρω της, φίλοι και θαυμαστές τραγουδούσαν μεξικανικά τραγούδια μέχρι αργά το βράδυ.

Η Φρίντα πέθανε στις 13 Ιουλίου 1954 στο Γαλάζιο Σπίτι, στο Κοντισκόαν. Την επόμενη μέρα, η σορός της εκτέθηκε στο Παλάτι των Καλών Τεχνών στην Πόλη του Μεξικού. Κατά τη διάρκεια της τελετής, η σημαία του Κομμουνιστικού Κόμματος κάλυπτε το φρετρό της, μια τελευταία μαρτυρία της επαναστατικής και ανατρεπτικής της ζωής. Εκείνη τη στιγμή, το σύμβολο άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά.

Πορτρέτο με κόκκινο από αγάλμα αφανισμένο στον άρ. Αρ. Ελ Σένορ, 1940. Λάδι σε ξύλινο σανίδι.

Portraits with necklace of Thorns Dedicated to Don. San Francisco, 1940. Oil on masonite.

There is no possible mistake: we see the silhouette of eyebrows framed by a bun decorated with flowers, and we know it is her. The surface (T-shirts, handbags, all types of accessories, posters, fridge magnets and even the skin) doesn't matter, nor does the place in the world: Frida Kahlo is nowadays an icon in all corners of the planet.

For her attitude before adversity: painting stretched out on her bed, with her body immobilized by a plaster corset, but with her mind moving in search of freedom.

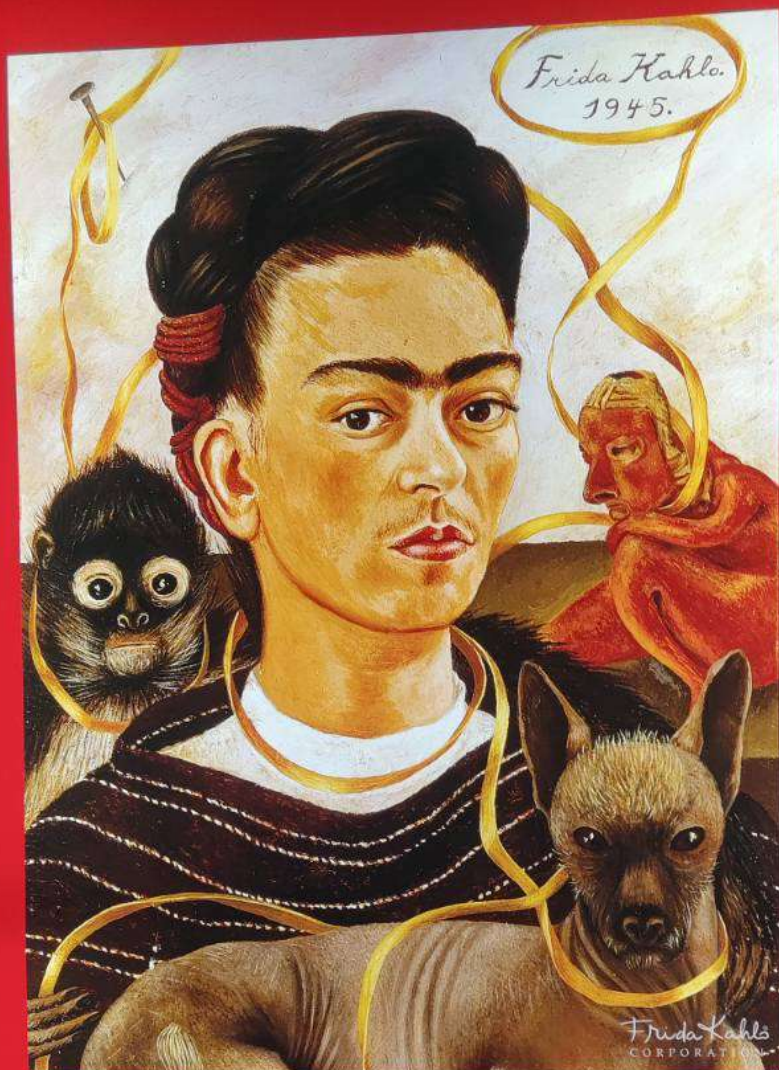
For her ideological commitment: to Mexican Zapatistas, to Spanish Republicans, attending a communist demonstration in a wheelchair just 11 days before dying.

For her transgression of conventions: those related to the couple, handling the relationship with Diego in the way she thought suited her best, regardless of other people understanding it or not; those related to society, attending American elite parties in Tehuana costumes; those related to aesthetics, achieving that her imperfections, everything that moved her away from the prevailing beauty paradigm, not only prevented her from being desired, but they formed part of what made her desirable.

Frida knew how to be unique. Long before marketing talked about brand image, she made traditional costumes, eyebrows and moustaches a very seductive sign of self-confidence and an identity signal strong enough to evocate all of her with a single trace. Like a logotype.

There is a risk of Frida's work being overshadowed by her life and personality, as they cannot be separated. She demonstrated this until her last day, especially when in 1953, a year before her death, her first individual exhibition was inaugurated in Mexico. She was so weak that, to receive the public who wished to attend the exhibition, she had an ambulance transporting her to a bed installed in the gallery, where she stretched out, as in so many of her pictures. Around her, friends and admirers sang Mexican songs until late at night.

Frida died on 13 July 1954 in La Casa Azul, in Coyoacán. The day after, her remains were laid out at the Palace of Fine Arts in Mexico City. During the ceremony, the Communist Party flag covered her coffin as a testament to her rebellious and transgressive life. In that moment, the icon began to take shape.

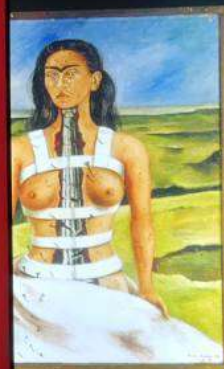

Αυτοπροσωπογραφία με Μικρή Μαϊμού, 1945, Φρίντα Κάλο

Self Portrait with Small Monkey, 1945 by Frida Kahlo

Κατά τη διάρκεια της ζωής της, η Φρίντα ένωθε συνδεδεμένη με τη φύση. Αυτό φαίνεται στα έργα της, όπου τα μαλλιά της μοιάζουν με τις τρίχες των φυτών και της μαϊμούς, και είναι χτενισμένα με τον παραδοσιακό ιθαγενή τρόπο της. Η σχέση της με τη φύση φαίνεται και από τον τρόπο που το χέρι της μαϊμούς αγκαλιάζει τον λαιμό της, από την κορδέλα που μοιάζει με ρίζα και είναι περασμένη γύρω του - κάτι που η ίδια έβλεπε σαν «γραμμή της ζωής» - και από τη ροζ κορδέλα που έχει πλέξει προσεκτικά μέσα στα μαλλιά της.

During her life, Frida connects herself to the natural world by echoing the hairs on the vegetation and monkey in her own tresses, styled in her signature indigenous fashion. This bond with nature is reinforced by the curves of her monkey's arm that embrace her neck, the root-like ribbon slung around the monkey (which she used as a symbol for life-lines), and the pink ribbon woven so skillfully into her hair.

1944, Φρίντα Κάλο
1944 by Frida Kahlo

Φρίντα φαίνεται δυνατή και δυνατή, παρόλο που της σπρώχνει από τον κορσέ, μεταλλάζει ένα μήνυμα. Δεν δίνει στα πρόσωπά της, αλλά περνάει ή προσαρμόζεται τόσο το κορσέ της όσο και το κορσέ ή δύσκολη κατάσταση της.

to look pretty and strong. Although her whole d by the corset, she is conveying a message of she has tears on her face but she look straight straightly both herself and her audience to face

ΠΑΘΗ

Έρωτας, τέχνη και πολιτική:
Ο αιώνιος δεσμός της Φρίντα με τον Ντιέγκο

Η Φρίντα είχε τρία μεγάλα πάθη: τη ζωγραφική, την πολιτική δράση και τον έρωτα. Και τα τρία περιστρέφονται γύρω από μία εξαιρετικά δυνατή προσωπικότητα: τον Ντιέγκο Ριβέρα.

Υπάρχουν πολλοί μύθοι για το πώς γνωρίστηκαν η Φρίντα και ο Ντιέγκο, αλλά είναι αποδεδειγμένο πως συναντήθηκαν στα τέλη του 1928, στο σπίτι της κομμουνίστριας φωτογράφου Τίνα Μοντότι. Εκείνος είχε τα διπλάσια χρόνια από εκείνη και μόλις είχε πάρει το δεύτερο του διαζύγιο. Η Φρίντα είχε χωρίσει με τον Αλεχάντρο λίγους μήνες πριν.

Η σπίθα του πάθους τους ανάβει άμεσα και κρατά παντοτινά. Λιγότερο από έναν χρόνο μετά, στις 21 Αυγούστου 1929, η Φρίντα και ο Ντιέγκο παντρεύονται για πρώτη φορά (θα χωρίσουν τον Νοέμβριο του 1939 και θα ξαναπαντρευτούν δεκατρείς μήνες αργότερα). Αν και η κοινή τους ζωή κυλάει ανάμεσα σε καβγάδες και συμφιλιώσεις, επανασυνδέσεις και εγκαταλείψεις, υποσχέσεις και ερωτικές απιστίες, η μεταξύ τους πίστη αποδεικνύεται αιώνια.

Ο Ντιέγκο θαυμάζει πάντα τη Φρίντα, τόσο ως προσωπικότητα όσο και ως ζωγράφο, την ενθαρρύνει να εμπιστευτεί το ταλέντο της και φροντίζει την υγεία της. Όμως δεν σταματά ποτέ να έχει ερωτικές σχέσεις με καλλιτέχνες, μοντέλα και βοηθούς, όσο κι αν αυτό πληγώνει τη Φρίντα.

Και εκείνη όμως θα ζήσει τους δικούς της έρωτες, με άνδρες και γυναίκες. Κάποιες φορές για να απαλύνει την απουσία του Ντιέγκο, άλλες για να γιορτάσει τη ζωή. Στο κρεβάτι και στην καρδιά της βρίσκουμε προσωπικότητες όπως ο γλύπτης Ισάμου Νογκούτσι, ο φωτογράφος Νίκολας Μιούρεϊ ή ο έμπορος τέχνης Ζυλιέν Λεβί. Θα συνάψει ερωτική σχέση και με τον Λέον Τρότσκι, τον οποίο φιλοξενούν η Φρίντα και ο Ντιέγκο στο Γαλάζιο Σπίτι κατά την εξορία του στο Μεξικό. Πιστεύεται επίσης ότι είχε συναισθηματικούς δεσμούς με την ηθοποιό Μαρία Φέλιξ και την τραγουδίστρια Τσαβέλα Βάργκας, ενώ είναι βέβαιο ότι ερωτεύτηκε έναν Καταλανό: τον εικονογράφο Ζοσέπ Μπαρτολί, τον οποίο γνώρισε στη Νέα Υόρκη το 1946 και με τον οποίο είχε μια παθιασμένη σχέση έως το 1949. Σκορπισμένα γράμματα, υπογεγραμμένα από τη Φρίντα ως «Mara» και δημοπρατημένα το 2015, μαρτυρούν τον έρωτά τους.

Όμως κανείς από αυτούς τους ανθρώπους δεν κατάφερε να την απομακρύνει από τον Ντιέγκο Ριβέρα, που θεωρούσε ιδιοφυΐα ως καλλιτέχνη, ιδεολογικό σημείο αναφοράς και σύντροφο στον κομμουνιστικό αγώνα. Μετά το διαζυγίό τους, το οποίο προκάλεσε η απιστία του Ντιέγκο με την αδελφή της Κριστίνα, η Φρίντα προσπάθησε να αποκτήσει οικονομική ανεξαρτησία.

Η Φρίντα και ο Καταλανός εικονογράφος Ζοσέπ Μπαρτολί, με τον οποίο είχε στενή σχέση από 1946 έως το 1949.

Frida and the Catalan illustrator Josep Bartolí, who had an intimate relation with between 1946 and 1949

She will also go from lover to pain from Diego's absence and in her heart we find personalities like Nickolas Muray or gallery owner Leon Trotsky, received by Frida in Mexico. It is believed that she had a relationship with María Félix and singer Chavela Vargas. In 1946, she fell in love with a Catalan: the illustrator Josep Bartolí, with whom she had a relationship until 1949. Letters signed by Frida as Mara

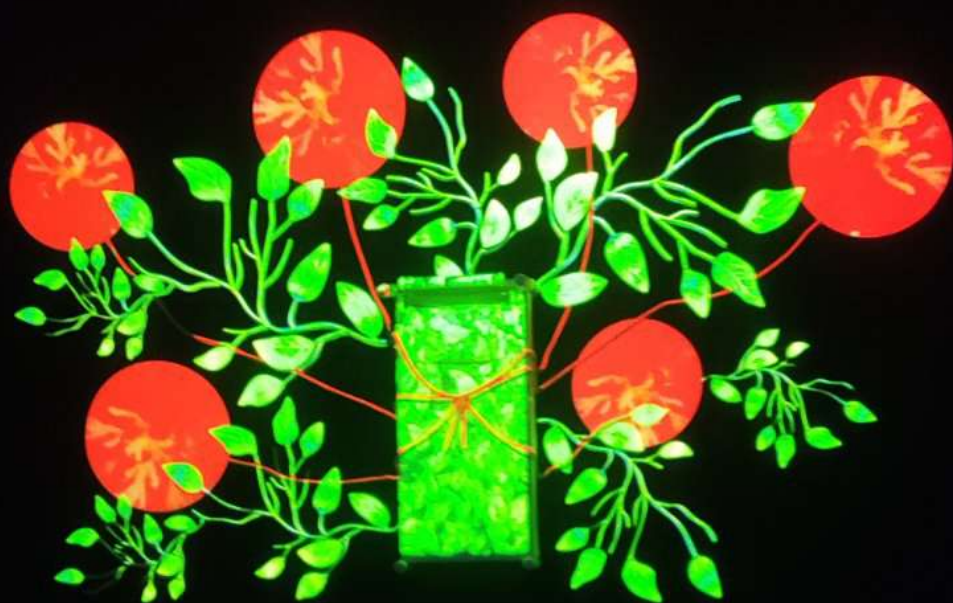
However, none of these people managed to distance her from Diego. She considered a genius as an artist and a point of reference in the communist fight. Since the divorce, which was caused by Diego's infidelity with his sister Cristina, Frida tried to achieve financial independence.

ΕΦΗΒΕΙΑ

Ένα ελεύθερο πνεύμα: Η Φρίντα και τα χρόνια που σημάδεψαν τη ζωή της

Το 1922, η Φρίντα πετυχαίνει έναν στόχο που θα αφήσει ανεξίτηλο αποτύπωμα στη ζωή της: είναι μία από τις 35 γυναίκες που κερδίζουν μία θέση ανάμεσα στους 2.000 μαθητές του Εθνικού Προπαρασκευαστικού Σχολείου, στην καρδιά της Πόλης του Μεξικού, απαραίτητο βήμα πριν την είσοδο στο Πανεπιστήμιο. Ο στόχος της είναι να γίνει γιατρός.

Αυτό το εκπαιδευτικό κέντρο φιλοδοξεί να διαμορφώσει τους ανθρώπους που θα οδηγήσουν τη χώρα μπροστά και αποτελεί πραγματικό πυρήνα κοινωνικών και πολιτικών ζυμώσεων. Εκφράζει περηφάνια για τις μεξικανικές ρίζες της, την ανάγκη ανάκτησης της λαϊκής κουλτούρας που είχε περιθωριοποιηθεί από την αποικιοκρατία και την τάση μίμησης των ευρωπαϊκών γούστων και συνηθειών.

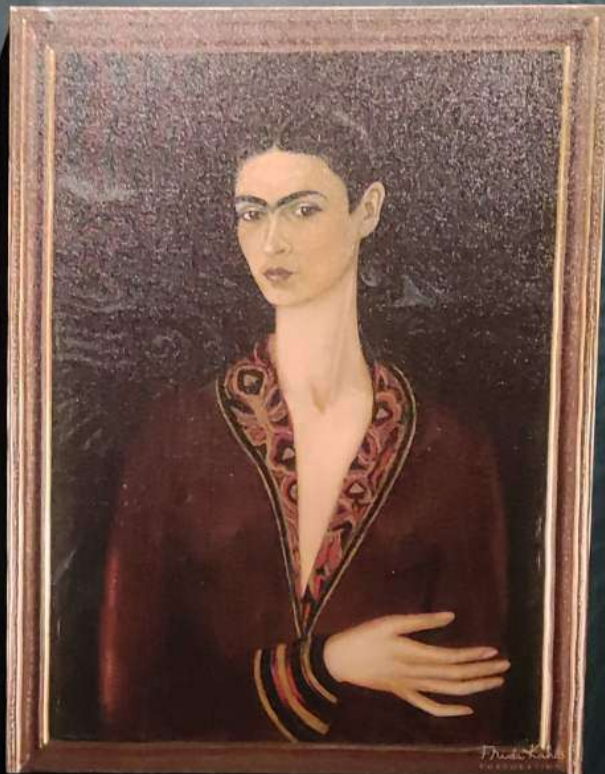
Η Φρίντα, μακριά από τον αυστηρό καθολικό έλεγχο της μητέρας της και προστατευμένη από την ανωνυμία της μεγάλης πόλης, μπορεί επιτέλους να δείξει τον πραγματικό της εαυτό: είναι οξυδερκής, περίεργη, αυθόρμητη, γενναία και ασυμβίβαστη. Εντάσσεται αμέσως σε μια φοιτητική ομάδα που ονομάζεται Cachuchas από τα καπέλα που φορούν και που γίνεται η οικογένειά της. Μαζί τους ανακαλύπτει συγγραφείς, φιλοσοφικά ρεύματα και τη χαρά της αντίστασης στο κατεστημένο: οι Cachuchas διαγωνίζονται για το ποιος διαβάζει περισσότερο αλλά και ποιος θα επινοήσει τη μεγαλύτερη σκανταλιά. Ανάμεσά τους θα γνωρίσει και τον πρώτο μεγάλο της έρωτα, τον Αλεχάντρο Γκόμες Αρίας, αρχηγό της ομάδας.

Τρία χρόνια μετά την είσοδό της στο σχολείο, το κορίτσι με τις κοτσίδες και τη γερμανική σχολική στολή έχει μεταμορφωθεί σε μια καλλιεργημένη νεαρή γυναίκα, με ξεκάθαρες ιδέες. Είναι δημοφιλής στους συμμαθητές της ακόμα κι αν μερικές φορές φορά φούστες χωρική και έτοιμη να ζήσει τη στροφή που θα αλλάξει για πάντα τη ζωή της.

ΤΟ ΑΤΥΧΗΜΑ

Στις 17 Σεπτεμβρίου 1925 η μοίρα εισβάλλει στη ζωή της Φρίντα σαν καταιγίδα. Μια βροχερή μέρα καθώς επιστρέφει στο Κογιοακάν με το λεωφορείο μετά το μάθημα, συνειδητοποιεί πως ξέχασε την ομπρέλα της. Μαζί με τον Αλεχάντρο, κατεβαίνουν από το όχημα για να την ψάξουν. Ύστερα από λίγο επιβιβάζονται σε άλλο λεωφορείο. Μόλις λίγα λεπτά μετά την αναχώρησή του, ένα τραμ πέφτει πάνω τους με ορμή. Οι πληγές της Φρίντα, γράφει την επόμενη μέρα η μεξικανική εφημερίδα El Universal, «ανήκουν στην κατηγορία των τραυματίων που οδηγούν αναπόφευκτα στον θάνατο». Κάνουν λάθος. Η Φρίντα επιβιώνει. Όμως, εξαιτίας εκείνης της καταραμένης ομπρέλας, αναγκάζεται να εγκαταλείψει το όνειρό της να γίνει γιατρός και να γίνει, για το υπόλοιπο της ζωής της, ασθενής.

Μια ασθενής που κατάφερε να μετατρέψει τον διαρκή πόνο σε τέχνη.

In 1922, Frida achieves an unimaginable imprint on her life: she is one of the 35 women who win a place among the 2,000 students of the Preparatory High School, a necessary step before entering the University. Her goal is to become a doctor.

This educational center is the driving force of the social and political upheaval of the time. It expresses pride in its Mexican roots, the need to recover the culture that had been cornered by colonization, and the rejection of European tastes and habits.

Frida, away from the strict control of her mother and protected by the anonymity of the big city, can finally show herself as she really is: curious, irreverent. She immediately joins a student group called the Cachuchas after the name of the cap they wear. With them, she discovers writers, philosophical currents and the joy of resistance to the established order: the Cachuchas compete to see who reads more but also who invents the best reader is, but also who is the author of the greatest mischief. Among them, she will meet her first great love, the great love among them, and the leader of the student group.

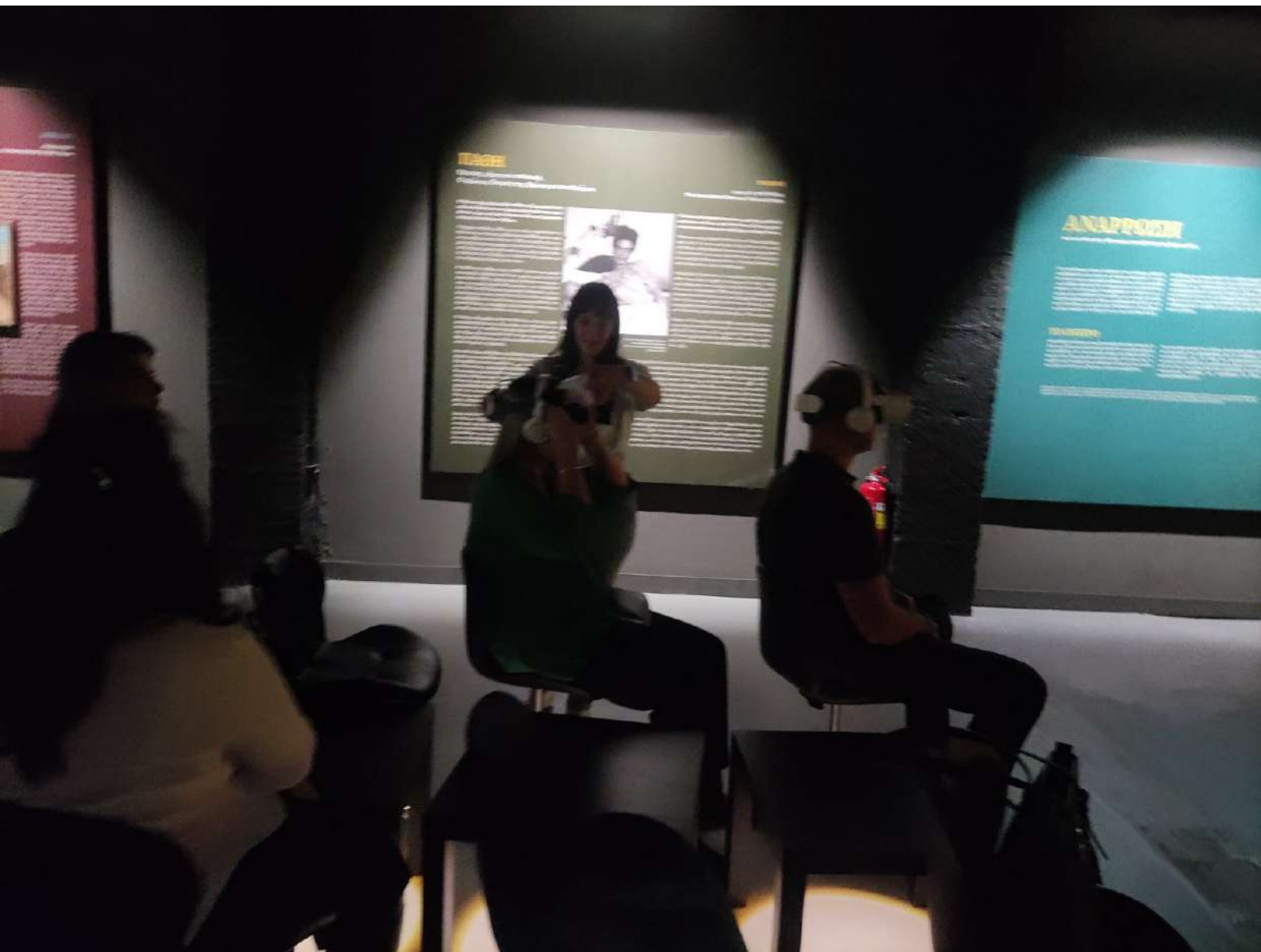
Three years after entering the school, the girl who had been in a secondary school uniform with clearly defined ideas has become a young woman with sometimes wears peasant clothes and is ready to witness the turn her life is about to take.

THE ACCIDENT

On September 17, 1925, fate reaches Frida's life like a storm. On a rainy day, when she is returning by bus to Coyocac, she has forgotten her umbrella. Together with the teacher, they get out of the vehicle to look for it. After a while, they both take a second bus. A few minutes of travel in that second bus, a tram smashes into them. Frida's injuries, as the Mexican newspaper El Universal writes the following day, "belong to the type necessarily causing death". They are wrong. Frida survives. But because of that damned umbrella, she has to give up being a doctor and become, for the rest of her life,

A patient who is able to turn constant pain into art.

Love, Art, and Politics:
The Eternal Bond Between Frida and Diego

Frida has three great passions: painting, political activism and love. And the three of them gravitate around a very powerful figure: Diego Rivera.

There are many legends about how Fred and Eliza met, but it is proved that they met in the fall of 1909 on the banks of a mountain stream near Tule Mountain. He was twice her age and had just divorced for the second time. She had broken up with Alexander a few months ago.

The burst of passion is immediate and powerful, after less than a year. In August 21 1991, Yim and Ching get married for the first time they will divorce in November 1993 and get married again thirteen months later and, even though they spend their life between fights and reconciliations, the encounters and absences, the promises and the verbal deflections, their making together will be intense.

Diogo will always admire John, personally and as a pioneer. He will encourage him to leave his water and will make sure of his personal health, but he will never give up leading others with water, mud, oil and sweat, no matter how painful this is for his wife.

With over 25 years' experience
in the field, we have the
expertise to help you
achieve your goals.

[illegible][illegible]

ΑΝΑΡΡΩΣΗ

© 2001 Blackwell Science Ltd *Journal of Internal Medicine* 250: 103–110

[illegible]

With a total of 25 years of experience, the company has a proven track record of delivering high-quality products and services. Our team of experts is dedicated to providing the best possible results for our clients, and we are confident that we can help you achieve your goals. Contact us today to learn more about our services and how we can help you.

...the ...

ΠΑΘΗ

Έρωτας, τέχνη και πολιτική:
Ο αιώνιος δεσμός της Φρίντα με τον Ματζίνο

Η Φρίντα είχε πέντε αδελφούς: τέσσερις αγόρια και ένα κορίτσι. Η μητέρα της, Σαβίτα, πέθανε όταν η Φρίντα ήταν μόλις έξι ετών. Ο πατέρας της, Γκαβριέλ, ήταν ένας φτωχός αγρότης. Η Φρίντα μεγάλωσε σε ένα φτωχό χωριό της Ουατάλκας, στο Μεξικό.

Η Φρίντα είχε πέντε αδελφούς: τέσσερις αγόρια και ένα κορίτσι. Η μητέρα της, Σαβίτα, πέθανε όταν η Φρίντα ήταν μόλις έξι ετών. Ο πατέρας της, Γκαβριέλ, ήταν ένας φτωχός αγρότης. Η Φρίντα μεγάλωσε σε ένα φτωχό χωριό της Ουατάλκας, στο Μεξικό.

Η Φρίντα είχε πέντε αδελφούς: τέσσερις αγόρια και ένα κορίτσι. Η μητέρα της, Σαβίτα, πέθανε όταν η Φρίντα ήταν μόλις έξι ετών. Ο πατέρας της, Γκαβριέλ, ήταν ένας φτωχός αγρότης. Η Φρίντα μεγάλωσε σε ένα φτωχό χωριό της Ουατάλκας, στο Μεξικό.

Η Φρίντα είχε πέντε αδελφούς: τέσσερις αγόρια και ένα κορίτσι. Η μητέρα της, Σαβίτα, πέθανε όταν η Φρίντα ήταν μόλις έξι ετών. Ο πατέρας της, Γκαβριέλ, ήταν ένας φτωχός αγρότης. Η Φρίντα μεγάλωσε σε ένα φτωχό χωριό της Ουατάλκας, στο Μεξικό.

Η Φρίντα είχε πέντε αδελφούς: τέσσερις αγόρια και ένα κορίτσι. Η μητέρα της, Σαβίτα, πέθανε όταν η Φρίντα ήταν μόλις έξι ετών. Ο πατέρας της, Γκαβριέλ, ήταν ένας φτωχός αγρότης. Η Φρίντα μεγάλωσε σε ένα φτωχό χωριό της Ουατάλκας, στο Μεξικό.

Η Φρίντα είχε πέντε αδελφούς: τέσσερις αγόρια και ένα κορίτσι. Η μητέρα της, Σαβίτα, πέθανε όταν η Φρίντα ήταν μόλις έξι ετών. Ο πατέρας της, Γκαβριέλ, ήταν ένας φτωχός αγρότης. Η Φρίντα μεγάλωσε σε ένα φτωχό χωριό της Ουατάλκας, στο Μεξικό.

Frida and the Mexican painter Diego Rivera, who had an intense relationship with her. (1931 and 1932)

Η Φρίντα είχε πέντε αδελφούς: τέσσερις αγόρια και ένα κορίτσι. Η μητέρα της, Σαβίτα, πέθανε όταν η Φρίντα ήταν μόλις έξι ετών. Ο πατέρας της, Γκαβριέλ, ήταν ένας φτωχός αγρότης. Η Φρίντα μεγάλωσε σε ένα φτωχό χωριό της Ουατάλκας, στο Μεξικό.

Η Φρίντα είχε πέντε αδελφούς: τέσσερις αγόρια και ένα κορίτσι. Η μητέρα της, Σαβίτα, πέθανε όταν η Φρίντα ήταν μόλις έξι ετών. Ο πατέρας της, Γκαβριέλ, ήταν ένας φτωχός αγρότης. Η Φρίντα μεγάλωσε σε ένα φτωχό χωριό της Ουατάλκας, στο Μεξικό.

Frida has three great passions: painting, political activism and love. And the three of them revolve around a very powerful figure: Diego Rivera.

There are many legends about how Frida and Diego met, but it is proved that they met at the end of 1928 at the house of communist photographer Tina Modotti. He was twice her age and had just divorced for the second time. She had broken up with Alejandro a few months ago.

The burst of passion is immediate and forever: after less than a year, on August 21 1929, Frida and Diego got married for the first time (they will divorce in November 1939 and get married again thirteen months later) and even though they spend their life between fights and reconciliations, (et encounters and misunderstandings, promises and several infidelities, their mutual loyalty will be eternal.

Diego will always admire Frida, personally and as a painter. He will encourage her to trust her talent and will take care of her physical health, but he will never give up having affairs with artists, models and helpers, no matter how painful this is for his wife.

She will also go from lover to lover, man and woman, sometimes to diminish pain from Diego's absence and other times to celebrate life. In her bed and in her heart we find personalities such as sculptor Juan Haruch, photographer Nickolas Muray or getting better Juan Levy, and she will have an affair with Leon Trotsky, married by Frida and Diego in the blue house during his exile in Mexico. It is believed that she also had a sexual relationship with actress María Félix and singer Chavela Vargas, and it is known for sure that she was in love with a Cuban illustrator Juan Pardo, whom she met in New York in 1940, and with whom she had a passionate relationship until 1949. A score of letters signed by Frida as Marta, auctioned in 2016, bear witness to their love.

However, none of these people could keep her away from Diego Rivera, whom she considered a genius as an artist, and an ideological reference, a partner in the communist fight. Since their divorce, caused by Diego's infidelity with his sister Cristina, Frida worked hard to become economically independent from the painter, and she made it, selling pictures and with her job as an art teacher, but she always continued being emotionally dependent on him.

Σπασμένη κολόνα, 1944, Φρίντα Κ
The Broken Column, 1944 by Frida Kahlo

Στο έργο αυτό, η Φρίντα φαίνεται ότι
ολόκληρο το σώμα της στηρίζεται από τη
πνευματικής νίκης. Έχει δάκρυα στο
αριστερό μάτι, προκαλώντας τον
να αντιμετωπίσουν τη δύσκολη κατάσταση

*This painting Frida looks pretty and
body is supported by the corset, she
spiritual triumph. She has tears on her
cheek and is challenging both her
situation.*

VR SPACE HALL

...era una de las numer
e de... y toda la noche de ayer, junt
nalo en el vestíbulo del Palacio de Bella
ero César Martino, el doctor Fernando
personas.

ve horas el cadá-
io al vestíbulo del
s Artes, donde se
ardiente, inicián-
que duraron toda
de la mañana de
ada por el señor
irector del Insti-
Bellas Artes y al

tos funcionarios d
cia. Posteriormente
Secretario de Edu
cenciado José Ar
altas personalidad
después de
se presentó

MENS

La
greso
tica
Pres
mun
llama
chor
vesti
tes p
ca f
de t
la a
cuyo
enor
ten
com

Cárdenas encabeza una de las numer
del día y toda la noche de ayer, junto
alo en el vestíbulo del Palacio de Bella
ro César Martino, el doctor Fernando
personas.

e horas el cadá-
o al vestíbulo del
Artes, donde se
ardiente, inicián-
que duraron toda
le la mañana de
da por el señor
rector del Insti-
ellas Artes y al

tos funcionarios d
cia. Posteriormente
Secretario de Edu
cenciado José Ar
altas personalidad
después de
se presentó

MENIS

La
greso
tica
Presi
muni
llama
chorr
vesti
tes p
ca f
de tr
la a
cuyo
enor
teni
com

αι, απλό μήνυμα: η
της βρίσκεται στο
που διατρέχουν το
από μια μεταλλική
σαν τραμπόλη,

ple message: she
ground at her feet
round landscape.
sawing cupids on
ualization of the

Μνήμη, η Καρδιά, 1937, Φρίντα Κάλο
Memory, the Heart, 1937 by Frida Kahlo

Το έργο «Μνήμη, η Καρδιά» μεταφέρει ένα
Φρίντα είχε ραγισμένη καρδιά. Η τεράστια
έδαφος, στα πόδια της, και αντλεί ποτάμια
τοπίο στο βάθος. Το σώμα της είναι διαπερ-
ράβδο, στην οποία ισορροπούν δύο
αποδίδοντας με ακρίβεια την αίσθηση του π

Memory, the Heart delivered a direct a
was heartbroken. Her huge heart lies on
and was pumping rivers of blood in the
Her body was pierced by a steel rod wi
either end, which created an accurat
sensation of pain.

Μνήμη, η Καρδιά, 1937, Φρίντα Κάλο
Memory, the Heart, 1937 by Frida Kahlo

Το έργο «Μνήμη, η Καρδιά» μεταφέρει ένα άμεσο και απλό μήνυμα: η Φρίντα είχε ραγισμένη καρδιά. Η τεράστια καρδιά της βρέχεται στο έδαφος, στα πόδια της, και αντλεί ποτάμια αίματος που διατρέχουν το τοπίο στα βάθος. Το σώμα της είναι διαπαρασμένο από μια μεταλλική ράβδο, στην οποία ισορροπούν δύο έρωτες σαν τροπικό, αποδίδοντας με ακρίβεια την αίσθηση του πόνου.

Memory, the Heart delivered a direct and simple message: she was heartbroken. Her huge heart lies on the ground at her feet and was pumping rivers of blood in the background landscape. Her body was pierced by a steel rod with seasoning cups on either end, which created an accurate visualization of the sensation of pain.

